

Representanter från regionen

Charlotte Sönne, HJM Helsingborg
Susanna Stenevi Lundgren,
SUS Malmö
Cecilia Nilsson, VuxHab Lund
Peter Tenghamn, (PV)VC Hässleholm
Yvonne Sommerfeldt, HJM Skåne

Representanter från kommuner

Anneli Flink, Kristianstad
Mats Renard, KFSK

Ej närvarande

Ulrika Hjort, Landskrona
Pia Heselroth-Tegel, Malmö
Seth Pettersson, Lund
Mikael Reingsdahl, HJM Skåne

Noteringar från möte 2014-09-16

Samrådsgrupp för hjälpmedelsfrågor

1. Föregående minnesanteckningar, inga ändringar, läggs till handlingarna
2. Minnesanteckningarna ska framöver hanteras så att de skickas ut i wordformat till alla deltagare i gruppen och var och en har en vecka på sig att inkomma med synpunkter. Har man inga synpunkter behöver man inte svara. Därefter skickas de reviderade anteckningarna i PDF format ut igen och kan sedan spridas inom respektive organisation.
3. Presentationsrunda, vi hälsar Peter Tenghamn, Primärvården, välkommen som ny deltagare i gruppen.
4. Genomgång av samrådsgruppens uppdrag, dokumentet delas ut i gruppen. Diskussion om vilket mandat gruppen har i gränsdragningsärenden och vår uppfattning är att gruppen har mandat att rekommendera följsamhet till de beslut gruppen fattar.
5. Vi diskuterar hur beslut som fattas i denna grupp sprids till berörda medarbetare. Vi kommer fram till att en god idé är att samla minnesanteckningar och beslut i

gränsdragningsärenden på samma webbplats som den framtida handboken ska ligga. Besluten ska lyftas ut ur minnesanteckningarna och läggas in med datum i ISO-kodsordning. Till dess ansvarar respektive deltagare för att sprida minnesanteckningarna i sin organisation.

6. Återkoppling handboksprojektet. Yvonne och Mats berättar kort hur arbetet fortskrider. Vid nästa samrådsgruppsmöte ska de visa upp hur långt arbetet kommit. Dialog kring bland annat om samrådsgruppen kan vara den instans/grupp som fattar beslut om mindre förändringar i handboken som inte har någon ekonomisk påverkan. Vi är överrens om att det är en bra utgångspunkt och att vi bör föra fram det som förslag. Vi diskuterar vilket begrepp som ska användas i texterna och det lutar åt patient, vilket gruppen samtycker till. Man ska skriva in varför man valt det begreppet, kopplingen till att hjälpmedelsinsatsen är en insats enligt Hälso- och sjukvårdslagen och att patient används genomgående men också kan likställas med brukare, person med funktionsnedsättning osv.
7. Vi kommer fram till att huvudspåret vid gränsdragningsfrågor är att ISO-koden styr vilken huvudman som ansvarar. Det kan dock leda till problem när användningen inte alls kan kopplas till den anvisning som gäller till det aktuella hjälpmedlet. T ex har man diskuterat när en elrullstol måste förskrivas för att patienten har behov av eljusterad sits och rygg och det inte går att finna som tillbehör till en manuell rullstol längre. I det fallet har kommunen tagit elrullstolen trots att det är en ISO-kod som tillhör regionen. Anledningen är att användningen inte går att koppla till gällande anvisning om att det ska var ett förflyttningshjälpmedel som används självständigt.
8. När man lyfter gränsdragningsärenden i gruppen är önskemålet att den som lyfter ärendet skriver ned en kort sammanfattning som innehåller bakgrund och problemställning. Detta skickas ut till gruppens deltagare tillsammans med kallelsen, så att alla deltagare kan förbereda sig innan mötet
9. Tre ärenden drogs:
 - Patient med kognitiva svårigheter i behov av ett fjärrstyrssystem. ISO koden är Regionens men användningsområdet är kommunens. I Regionens anvisningar står att det kan förskrivas till person med grav funktionsnedsättning. I det enskilda fallet beslutas att regionen tar kostnadsansvaret utifrån ISO koden och att förskrivaren bedömer att patienten har en grav funktionsnedsättning.

- Patient, 18 år med behov av 105 cm bred säng på korttidsboende. Kommunens boende anser inte att 105 säng tillhör grundutrustning eftersom det inte finns på avtal/sortiment. Här finns olika syn på vad som är grundutrustning i de olika kommunerna men i aktuell kommun är beslutet att det inte tillhör grundutrustning och Regionen tar därför kostnaden i det enskilda fallet. Det är ett problem att man inte har en samsyn runt detta och eventuellt bör frågan om grundutrustning lyftas till styrgruppen för hjälpmedel.
- Malmö stad har fört fram frågan om en tippbräda kan vara ett tillbehör till ett ståskal och i så fall bli Regionens ansvar. Samrådsgruppen kan inte se att det kan vara aktuellt att tippbrädan blir ett Regionalt kostnadsansvar. Det är en ISO kod som är kommunal och som är klassad som ett huvudhjälpmedel och kan aldrig anses vara ett tillbehör.

10. FRI mässan 12-13/11. Än så länge finns ingen inbjudan att sprida. Ett preliminärt seminarieprogram finns och Mats kommer att skicka ut det till gruppen.

11. Avvikelse som involverar annan huvudmans hjälpmedel. Förskrivaren uppmanas att ta kontakt med aktuell HJM-enhet/kommun för att avvikelsen ska registreras och hanteras av berörd enhet.

12. Propositionen gällande mobilitetsstöd som alternativ till färdtjänst skickas ut tillsammans med minnesanteckningarna. Lagändring är genomförd för m 140701 helt enligt förslaget. I korthet går det ut på:

Lag om mobilitetsstöd som komplement till färdtjänst;

utfärdad den 20 mars 2014.

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § En kommun får som komplement till färdtjänst lämna ekonomiskt stöd för anskaffning och anpassning av ett motorfordon till en person med funktionsnedsättning (mobilitetsstöd), för att öka hans eller hennes möjligheter att förflytta sig.

I västra Götaland har man utifrån denna lagändring föreslagit att man tar bort bilanpassningar som bidragsberättigat hjälpmedel från Regionen.

Vid pennan
Yvonne Sommerfeldt